

Politikai
röpiratok

108.

7.
[Lizinyai Kálmán] 1849.

108
869

B E M.

Szeben vad hércz-aknai közt,
Jégrózsás havasok megett,
Sötétpiros felhő
Borongott a' tábor felett.

E' sötét felhő volt
Hős vezérünk lelke;
'S a' tábor harczőröme
Volt piros fény benne.

Ágyúk királyaként
Egy nagy bombára ült;
Ez az ő trónusa,
Mellyen megdicsőült.

Onnan nézett, mint egy
Lengyel élősobor:
De szivén honvesztés
Nagy martyrkinja forr.

Érczoroszlányait
Megmegsimogatja,
'S mintha már értenék
Egymást, ugy mutatja.

Varázshatalommal
Uralkodik rajta;
'S az égő kanóczot
Büvösen forgatja.

Majd mintha volnának
Harczok zongorái,
Az ágyúk, 's borzasztón
Bömbölő bombái.

Rémesen játsza el,
Küzdvén népjog csatát,
Szegény Lengyelország
Dörgő hattyúdálát!

'S e' hattyudalban nép-
Milliók átka szól,
A' lengyel és magyar
Martyrkinjairól.

Dörgvén: e' két szabad
Nemzet halálaért,
A' menyben sem lenne
Elég kéj, üdvösség.

'S e' rémes fönségű
Bösz hangmoraj felett,
Mi közt a' kardroham
Egy csengő fergeteg.

A' menydörgő felhők,
Ez égi tűz érek,
Hogy ki fog Bem rajtok,
Szörnyen rettegének.

Villámaikban rokon
Érzelmet mutattak,
'S merész huszáraikkal
Kézfogást tartottak.

Trombitaszó mellett
Hű barátok lettek;
A' mi bánatunk, 's ők,
Összeölelkeztek.

A' felhő menykőcsapását,
E' véres csatába,
Oda kölcsönözte
A' huszár markába.

'S villámlását beleolvasztotta
Lángpillantásába,
Melly gyilokként akadt meg
Az ellen arczába.

'S a' honvéddel, ki mint gránit
Állt a' csatán szilárdul,
E' kölcsönben osztozának
Legjobb harczy pajtásul.

Neki is ott ült a' villám,
Szuronyán és szemében;
Igy süté el a' karabint
Gyilkos roham tüzében.

Zúg a' tábor, háromszin
Lobogót emelve:
„Éljen a' szabadság!
„Ez a' világ lelke!“

'S — harsogott a' trombita,
Dobogott a' dob,
'S már az ellen fegyvere
Csattog és ropog.

'S látva, hogy biz ott nem
Diót ropogtatnak,
Lelkesült vitézeink
Csatarendbe robognak.

'S — így rohantunk küzdeni,
Bátran, mint a' villám,
Mi ifju párduczok,
'S Bem, a' vén orosz lány.

'S ellenünkben gépszerü,
Tátott szájú ágyúk után,
Tátott szájú bérés csorda.
Állt, mintegy birkakaravan.

Jöttment gaz nép, egy bitang
Király zsványcsordája;
Mellynek rabelke mellett sem
Istene sem hazája.

Melly ahhoz állt, ki mindeddig
Rablánczon tartotta,
Nem ahhoz, ki a' járomból
Felszabadította!

Bűnös császári kegybe
Páczolt bujtogatók,
Szabadság gyilkosai,
Átkos honárulók!

'S ki volt vezér ez undok
Bandita-nyáj során:
— Puchner, e' vén gazember
E' vén mammuthmaradvány!

Föl! szabadságimádó
Nép, föl! fegyverre
Illy csordát ne zúznánk széjjel
Gyilkos teremtete!!

Lisznyai Kálmán.

Ara 2 kr. pengő.

